

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
W WARSZAWIE**

RWA- 61-2/10/DJ/DGB

Warszawa, 21 lipca 2010 r.

DECYZJA RWA 5/2010

I. Na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. z 2007 r., Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 5 i 6 tej ustawy i § 5 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. *w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz. U. Nr 107, poz. 887), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko EMARKET Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów działanie EMARKET Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością polegające na zamieszczeniu w pkt VII. 1 *Regulaminu* postanowienia o treści:

„Zgodnie z ustawą *możliwości zwrotu nie podlegają rozpakowane produkty, podlegające ochronie praw autorskich takie jak (...) materiały eksploatacyjne itp.*”, które jest niezgodne z art. 7 w zw. z art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271 ze zm.) **i stwierdza zaniechanie jej stosowania** z dniem 9 lutego 2010 r.

II. Na podstawie art. 106 ust.1 pkt 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* oraz stosownie do art. 33 ust. 5 i 6 tej ustawy i § 5 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. *w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz. U. Nr 107, poz. 887),

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

nakłada się na EMARKET Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie z tytułu naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie opisanym w pkt I sentencji decyzji, **karę pieniężną** w wysokości **5 148 zł** (słownie: pięć tysięcy sto czterdzieści osiem złotych) płatną do budżetu państwa.

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej również jako Prezes UOKIK lub Prezes Urzędu) postanowieniem z dnia 29 stycznia 2010 r. wszczął z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie podejrzenia stosowania przez EMARKET Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej również jako Spółka lub Strona) praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, polegającej na zamieszczeniu w pkt VII. 1 *Regulaminu* postanowienia o treści: „Zgodnie z ustawą możliwości zwrotu nie podlegają rozpakowane produkty, podlegające ochronie praw autorskich takie jak (...) materiały eksploatacyjne itp.”, co – jako niezgodne z art. 7 w zw. z art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271 ze zm.) – mogło wypełniać dyspozycję art. 24 ust. 2 w zw. z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (dalej również jako ustawa).

Pismem z dnia 29 stycznia 2010 r. Spółka została zawiadomiona o wszczęciu postępowania oraz wezwana do złożenia informacji i dokumentów w sprawie. Niniejsze wezwanie Spółka otrzymała dnia 8 lutego 2010 r.

W odpowiedzi na wezwanie z dnia 29 stycznia 2010 r. Spółka pismem z dnia 11 lutego 2010 r. wyjaśniła, że fakt umieszczenia kwestionowanego zapisu w regulaminie sklepu internetowego nie jest przez Spółkę kwestionowany, jednocześnie Spółka wskazała, że w związku z niezgodnością tego zapisu z ustawą o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny kwestionowany przez Prezesa UOKIK w niniejszym postępowaniu zapis został w dniu 9 lutego 2010 roku zmieniony. Jednocześnie Strona załączyła aktualnie obowiązujący tekst Regulaminu z którego wynika, że Spółka dokonała zmiany pkt VII.1 Regulaminu w sposób następujący: „(...) Zgodnie z ustawą możliwości zwrotu nie podlegają rozpakowane produkty, podlegające ochronie praw autorskich takie jak oprogramowanie, płyty CD z muzyką.”

Ponadto Spółka wyjaśniła, że materiały eksploatacyjne stanowią 1 % udział oferty sklepu, a ze względu na dbałość o zadowolenie klientów i renomę sklepu przyjmowano zwroty także materiałów eksploatacyjnych. Strona przekazała ponadto dane o wysokości osiągniętego przychodu za 2009 r.

Spółka została zawiadomiona o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie oraz o uprawnieniach strony postępowania zgodnie z art. 10 kpa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i zważył, co następuje.

Strona postępowania

EMARKET Sp. z o.o. jest spółką prawa handlowego wpisaną do KRS prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy pod numerem 0000131386. Przedmiotem jej działalności jest m.in. sprzedaż detaliczna i hurtowa. Za pośrednictwem strony internetowej www.E-market.pl Spółka prowadzi między innymi sprzedaż komputerów i drukarek, sprzętu komputerowego i akcesoriów komputerowych. Z oferty sklepu korzystać mogą zarówno osoby fizyczne (konsumenci), jak też przedsiębiorcy. Warunkiem dokonania zakupu jest złożenie zamówienia za pomocą prawidłowo wypełnionego formularza, dostępnego na stronie internetowej sklepu, i przesłanie go do sprzedawcy za pośrednictwem Internetu.

Zasady dokonywania przez konsumentów zakupów w sklepie internetowym przedsiębiorcy uregulowane są w Regulaminie sklepu internetowego, zamieszczonym na stronie internetowej sklepu.

EMARKET Sp. z o.o. jest stroną niniejszego postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Należy wskazać, iż przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wskazują w art. 24 ustawy, że zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, a przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy. Zgodnie z art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, pod pojęciem przedsiębiorcy należy rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Natomiast art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2004 r. Nr 173, poz. 1807 z późn. zm.), definiuje działalność gospodarczą jako zarobkową działalność wytwórczą, handlową, budowlaną, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i eksploatację zasobów naturalnych, a także działalność zawodową wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły. Przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 tej ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Ponadto, zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej przedsiębiorca może podjąć działalność gospodarczą w dniu złożenia wniosku o wpis do ewidencji działalności gospodarczej albo po uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym.

EMARKET Sp. z o.o. jest spółką prawa handlowego i prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do rejestru przedsiębiorców KRS. A zatem - w świetle powyższego - Spółka jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. EMARKET Sp. z o.o. podlega więc przepisom ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów co oznacza, że ma status strony postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Naruszenie interesu publicznoprawnego

Podstawą do rozstrzygnięcia sprawy w oparciu o przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest uprzednie zbadanie przez Prezesa UOKIK, czy w danej sprawie zagrożony został interes publicznoprawny. Stwierdzenie, że to nastąpiło pozwala na realizację celu tej ustawy, zgodnego z art. 1 ust. 1 ustawy, gdzie wskazano, że ustawa określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów.

W ocenie Prezesa UOKIK przedmiotowa sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy są lub w przyszłości będą klientami EMARKET Sp. z o.o. Uzasadnione było w niniejszej sprawie podjęcie przez Prezesa UOKIK działań.

Zbiorowy interes konsumentów

W myśl art. 24 ust. 1 zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Mówiąc o „zbiorowym interesie konsumentów” należy zaznaczyć, iż ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie podaje definicji zbiorowego interesu konsumentów, wskazując jednak w art. 24 ust. 3, że nie jest nim suma indywidualnych

interesów konsumentów. O tym, czy naruszony został interes zbiorowy, nie zawsze przesądza kryterium ilościowe, ponieważ niekiedy jeden ujawniony przypadek naruszenia prawa konsumenta może być przejawem często lub nawet powszechnie stosowanej praktyki naruszającej interes zbiorowy.

W niniejszej sprawie bez wątplenia mamy do czynienia z naruszeniem praw szerokiej, nieokreślonej grupy konsumentów - obecnych i przyszłych, potencjalnych klientów Spółki, którzy za pośrednictwem Internetu nabyli lub nabędą towary w sklepie internetowym Spółki.

Tak więc, w rozpatrywanym stanie faktycznym zachowanie uczestnika nie dotyczy interesów poszczególnych osób, których sprawy mają charakter jednostkowy, indywidualny i nie dający się porównać z innymi, lecz mamy do czynienia z naruszonymi uprawnieniami szerokiego kręgu konsumentów, grupy obecnych i przyszłych klientów przedsiębiorcy.

Przesłanki naruszenia art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

Materialnoprawną podstawę do analizy działań EMARKET Sp. z o.o. z punktu widzenia stosowania zakazanych praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów stanowi art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z ust. 1 powołanego przepisu, co było wskazywane w powyższej części decyzji, zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Stosownie do ust. 2 tego przepisu, przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności: 1) stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ kpc, 2) naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, 3) nieuczciwe praktyki rynkowe lub czyny nieuczciwej konkurencji.

Jak wynika z art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów można uznać wyłącznie takie działanie przedsiębiorcy, które spełnia łącznie następujące przesłanki:

- 1) jest bezprawne;
- 2) godzi w interesy konsumentów;
- 3) interesy konsumentów, w które godzi zakwestionowane działanie przedsiębiorcy, mają charakter zbiorowy.

Bezprawność, do której odwołał się ustawodawca wprowadzając do ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów definicję praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, należy rozumieć jako sprzeczność z prawem. Jak wskazał Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z dnia 23 czerwca 2006 r. (sygn. akt VIII Ama 32/05), art. 24 ust. 2 ustawy nie ma samodzielnego znaczenia prawnego, lecz powinien być interpretowany oraz stosowany w określonym kontekście normatywnym. W związku z tym, w celu konkretyzacji przesłanki bezprawności należy sięgnąć do przepisów odrębnych ustaw i dopiero na ich podstawie możliwe jest dokonanie oceny działań przedsiębiorcy w aspekcie ich zgodności z prawem.

W ocenie Prezesa UOKiK, w analizowanym przypadku bezprawność działań podejmowanych przez EMARKET Sp. z o.o. wywodzi się z naruszenia przepisów ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271 ze zm.). W zakwestionowanym w niniejszym postępowaniu punkcie VII. 1 „Regulaminu” zawarte zostało postanowienie o treści: „Zgodnie z ustawą, możliwości zwrotu nie podlegają

rozpakowane produkty, podlegające ochronie praw autorskich takie jak (...) materiały eksploatacyjne itp.” W ocenie Prezesa UOKiK, treść ww. postanowienia stanowi naruszenie art. 7 w zw. z art. 10 ust. 3 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny. Zgodnie z art. 7 ust. 1 przywołanej ustawy, konsument, który zawarł umowę na odległość, może od niej odstąpić bez podania przyczyn, składając stosowne oświadczenie na piśmie w terminie dziesięciu dni, ustalonym w sposób określony w art. 10 ust. 1. Do zachowania terminu wystarczy wysłanie oświadczenia przed jego upływem. Przypadki, w których konsumentowi nie przysługuje określone w art. 7 ust. 1 ustawy prawo odstąpienia od umowy zawartej na odległość, określa art. 10 ust. 3 tej ustawy, który wymienia sytuacje takie, gdy:

- 1) świadczenia usług nie rozpoczęto, za zgodą konsumenta, przed upływem terminu, o którym mowa w art. 7 ust. 1,
- 2) umowa dotyczy nagrań audialnych i wizualnych oraz zapisanych na informatycznych nośnikach danych po usunięciu przez konsumenta ich oryginalnego opakowania,
- 3) umowa dotyczy świadczeń, za które cena lub wynagrodzenie zależy wyłącznie od ruchu cen na rynku finansowym,
- 4) umowa dotyczy świadczeń o właściwościach określonych przez konsumenta w złożonym przez niego zamówieniu lub ściśle związanych z jego osobą,
- 5) umowa dotyczy świadczeń, które z uwagi na ich charakter nie mogą zostać zwrócone lub których przedmiot ulega szybkiemu zepsuciu,
- 6) umowa dotyczy dostarczania prasy,
- 7) umowa dotyczy usług w zakresie gier i zakładów wzajemnych.

Należy dodatkowo wskazać, że zgodnie z art. 7 ust. 3 ustawy w razie odstąpienia od umowy umowa jest uważana za niezawartą, a konsument jest zwolniony z wszelkich zobowiązań a to co strony świadczyły, ulega zwrotowi w stanie niezmienionym, chyba że zmiana była konieczna w granicach zwykłego zarządu. Zwrot powinien nastąpić niezwłocznie, nie później niż w terminie czternastu dni. Natomiast jeżeli konsument dokonał jakichkolwiek przedpłat, należą się od nich odsetki ustawowe od daty dokonania przedpłaty.

Spółka w *Regulaminie* wskazała, że zgodnie z ustawą z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny w okresie 10 dni kalendarzowych od dnia dostarczenia zamówionego towaru, konsument ma prawo jego zwrotu bez podania przyczyn w ramach odstąpienia od umowy, według ogólnych zasad wynikających z przepisów dotyczących zawierania umów na odległość. Dalej Spółka wskazała, że zgodnie z ustawą możliwości zwrotu nie podlegają rozpakowane produkty, podlegające ochronie praw autorskich takie jak oprogramowanie, płyty CD z muzyką, materiały eksploatacyjne itp. W ocenie Prezesa UOKiK, pojęcie „materiałów eksploatacyjnych itp” wskazane w kwestionowanym w niniejszym postępowaniu postanowieniu wykracza poza zakres świadczeń wymienionych w art. 10 ust. 3 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny, uzasadniających wyłączenie prawa konsumenta do odstąpienia od umowy. Oznacza to, że Spółka przewidywała szerszy aniżeli ustawowy zakres przypadków, w których konsument nie może skorzystać z uprawnienia do odstąpienia od umowy. Mając na względzie treść art. 17 ww. ustawy, który stanowi, że nie można w drodze umowy wyłączyć lub ograniczyć praw konsumenta określonych w art. 1-16e, stwierdzić należy, że postanowienie pkt VII. 1 „*Regulaminu*” miało charakter bezprawny.

Zamieszczenie we wzorcu umownym, jakim niewątpliwie jest Regulamin zamieszczony na stronie sklepu internetowego, postanowień sprzecznych z przepisami ustaw stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów.

W ocenie Prezesa UOKiK, opisane wyżej działanie Spółki godziło w interesy konsumentów. Na skutek niezgodnych z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa zapisów, konsumenci mogli bowiem rezygnować z realizacji uprawnień przysługujących im zgodnie z przepisami ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny.

Przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie definiują pojęcia zbiorowego interesu konsumentów. Z całą pewnością mamy jednakże do czynienia z takim interesem, gdy działania przedsiębiorcy dotyczą zbiorowości i mogą dotknąć każdego potencjalnego klienta tego przedsiębiorcy, czyli gdy mają charakter powszechny. W odniesieniu do zarzutu stosowania przez przedmiotową Spółkę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów wskazać, należy, iż kwestionowane postanowienie, zawarte jest we wzorcu umownym, który kierowany jest do nieoznaczonego kręgu osób tj. faktycznych i potencjalnych klientów Spółki. Tym samym bezprawne działanie przedsiębiorcy może naruszać interesy konsumentów o charakterze zbiorowym.

Reasumując, informacje i dane zgromadzone w toku postępowania dają podstawę do przyjęcia, iż w opisanej sprawie nastąpiło naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Wobec powyższego należało orzec jak w pkt I sentencji decyzji.

Zaniechanie praktyki przez EMARKET Sp. z o.o.

W przypadku stwierdzenia stosowania przez przedsiębiorcę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów Prezes UOKiK wydaje, na podstawie art. 26 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, decyzje o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującą zaniechanie jej stosowania. Jeżeli natomiast przedsiębiorca zaprzestał stosowania praktyki Prezes UOKiK wydaje, na podstawie art. 27 ustawy, decyzje o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania.

Mając na uwadze okoliczności faktyczne sprawy należy wskazać, że Spółka, uznając za zasadne zarzuty postawione jej w przedmiotowym postępowaniu przez Prezesa UOKiK dokonała zmiany kwestionowanego zapisu Regulaminu oraz wprowadziła nowe zapisy w życie w dniu 9 lutego 2010 r. Prezes UOKiK dokonał analizy zmienionego zapisu o treści „(...) Zgodnie z ustawą możliwości zwrotu nie podlegają rozpakowane produkty, podlegające ochronie praw autorskich takie jak oprogramowanie, płyty CD z muzyką.” i uznał, że w obecnym kształcie przedmiotowe postanowienie jest zgodne z przepisami ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny.

Prezes UOKiK zgodnie z dyspozycją art. 27 ust. 1 i ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stwierdził zaniechanie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów orzeczonej w pkt I sentencji decyzji.

Ad II sentencji decyzji

Zgodnie z art.106 ust.1 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10 % przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie dopuścił się stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 ustawy.

Z treści przepisu wynika, iż ww. kara ma charakter fakultatywny. W związku z tym Prezes Urzędu w ramach uznania administracyjnego decyduje, czy zasadne jest w danej sprawie nałożenie kary. Ustawa nie zawiera katalogu przesłanek, od których uzależniona jest decyzja o nałożeniu kary. Jedynie w art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wskazano, iż „Przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w art. 106-108, należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy.”

W rozpatrywanej sprawie, w punkcie I sentencji decyzji stwierdzono, że Spółka naruszyła zakaz, o którym mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zakaz ten ma charakter bezwzględny, tym samym nie istnieją przesłanki natury prawnej, które umożliwiały zalegalizowanie tych praktyk. Spełniona jest zatem podstawowa przesłanka warunkująca nałożenie kary pieniężnej.

Dopuszczenie się naruszenia przepisów ustawy może nastąpić zarówno umyślnie (tj. kiedy przedsiębiorca miał taki zamiar), jak też i nieumyślnie (tj. kiedy przedsiębiorca nie miał na celu działania niezgodnego z normami wynikającymi z przepisów tej ustawy). Kara pieniężna może zostać nałożona także w przypadku, gdy przedsiębiorca „choćby nieumyślnie” dopuścił się określonego czynu (art. 106 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów). Oznacza to, że kara może być nałożona, także wtedy, gdy po stronie przedsiębiorcy nie będzie występować wina, rozumiana jako świadomość bezprawności zachowania.

Nakładając karę pieniężną określoną w art. 106 ust. 1 pkt. 4 ww. ustawy o ochronie Prezes Urzędu wziął pod uwagę konieczność ustalenia, czy określone w ww. przepisie naruszenie dokonane było co najmniej nieumyślnie. Konieczność brania pod uwagę przesłanki winy w przypadku stosowania kar pieniężnych wynika bezpośrednio z art. 106 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Z tego względu, nakładając karę pieniężną, Prezes Urzędu wziął pod uwagę całokształt okoliczności sprawy, które wskazywać mogą na nieumyślny charakter naruszenia przez Spółkę zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Należy zauważyć, że w przedmiotowej sprawie stroną postępowania jest profesjonalny uczestnik obrotu gospodarczego, któremu powinny być znane obowiązujące przepisy prawa w tym przepisy regulujące materię uprawnień konsumentów. Podjęcie decyzji o prowadzeniu działalności gospodarczej w formie sklepu internetowego nakłada na profesjonalistę obowiązek dokładnej analizy sfery prawnej regulującej prowadzoną przez niego działalność.

Podstawą obliczenia wysokości kary jest przychód przedsiębiorcy osiągnięty w roku poprzedzającym rok nałożenia kary tj. kwota *[tajemnica przedsiębiorstwa]* zł (dane wg.: zeznania o wysokości osiągniętego przychodu CIT-8 za okres 01.01.2009 – 31.12.2009). Stosownie do zapisu art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, maksymalna kara może stanowić 10 % przychodu, co stanowi kwotę *[tajemnica przedsiębiorstwa]* zł.

Fakt nałożenia kary podkreślać ma naganność zachowania podmiotu, który dopuścił się stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, a tym samym naruszył ustawę o ochronie konkurencji i konsumentów. Kara pieniężna nakładana przez Prezesa Urzędu pełni funkcję represyjną, prewencyjną oraz edukacyjną. Funkcja represyjna ma stanowić dolegliwość dla przedsiębiorcy łamiącego prawo oraz ma na celu przymuszenie go do powstrzymania się od podobnych działań. Funkcja prewencyjna oraz edukacyjna mają na celu powstrzymanie przedsiębiorcy stosującego praktykę oraz innych przedsiębiorców przed stosowaniem w przyszłości tego typu praktyk w obrocie z konsumentami.

Ustalając wymiar kary pieniężnej Prezes Urzędu w pierwszej kolejności dokonał oceny wagi stwierdzonej praktyki i na tej podstawie ustalił kwotę bazową, stanowiącą podstawę do dalszych ustaleń wysokości kary, a następnie – w oparciu o zaistniałe w sprawie okoliczności mające wpływ na wysokość kary – dokonał gradacji ustalonej kwoty bazowej.

Przed wszystkim wzięto pod uwagę fakt, iż naruszenie przez Spółkę zbiorowych interesów konsumentów polegało na niezgodnym z przepisami ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny rozszerzeniu katalogu produktów co do których wyłączone zostało prawo odstąpienia. Konsument dokonując zakupu w sklepie internetowym zawiera ze Spółką umowę na warunkach określonych w Regulaminie tego sklepu. Podkreślić należy, iż to na przedsiębiorcy prowadzącym działalność gospodarczą, jako na profesjonalście, ciąży obowiązek działania zgodnie z obowiązującymi normami prawa oraz udzielania konsumentom wszelkich, prawem wymaganych informacji. Odnosząc się do okresu trwania naruszenia należy wskazać, że praktyka zarzucana Spółce trwała co najmniej od 22 października 2009 r. tj. od daty pozyskania danych o Regulaminie w toku postępowania wyjaśniającego. Oceniając wagę tego naruszenia przyjąć należy, iż nastąpiło na etapie zawierania kontraktu, którego istotą jest zachowanie przedsiębiorcy wobec konsumenta, wyrażającego zamiar zawarcia kontraktu polegające na naruszeniu przepisów prawa wpływające na treść kontraktu.

Wobec powyższego Prezes Urzędu uznał, iż waga naruszenia w przedmiotowej sprawie kształtuje się na poziomie *[tajemnica przedsiębiorstwa]* % przychodu Spółki. Tym samym ustalona została przez Prezesa Urzędu kwota bazowa stanowiąca równowartość *[tajemnica przedsiębiorstwa]* przychodu osiągniętego przez Spółkę i wynosi *[tajemnica przedsiębiorstwa]* zł.

Jednocześnie należy wskazać, że Spółka zaniechała stosowania praktyki, a co należy podkreślić i wziąć pod uwagę przy ustaleniu wymiaru kary, dokonała tego już 1 dzień po otrzymaniu zawiadomienia o wszczęciu postępowania. Spółka zmieniła zapis na prawidłowy i wprowadziła go w życie, a tym samym już w dniu 9 lutego 2010 r. kwestionowany zapis został wyeliminowany z obrotu, a prawa konsumentów w powyższym zakresie były w pełni respektowane. Należy również wskazać, iż Spółka wskazała w trakcie postępowania, że materiały eksploatacyjne stanowią 1 % udział oferty sklepu, a mimo przedmiotowego zapisu Sklep przyjmował zwroty także materiałów eksploatacyjnych. Ponadto według oświadczenia Strony, Spółka ma przede wszystkim na celu podnoszenie zadowolenia klientów ze świadczonych usług, a zadowolenie klientów ze świadczonych usług jest dla Spółki sprawą priorytetową. Mając na uwadze powyższe należało te okoliczności uwzględnić przy szacowaniu wysokości kary. Ponadto należy wskazać, że Strona udzielała wszelkich informacji związanych z niniejszą sprawą w sposób rzetelny, pełny oraz niezwłocznie po otrzymaniu wezwań do udzielenia informacji i dokumentów w sprawie. Te okoliczności należy potraktować jako okoliczności łagodzące i obniżające wymiar kary o **50 %**.

Wobec powyższego biorąc całokształt okoliczności sprawy Prezes UOKiK oszacował karę na poziomie **5 148 zł**.

Zdaniem Prezesa Urzędu, tak określona kara spełni zarówno rolę represyjną jako sankcja i dolegliwość za naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jak i prewencyjną, zapobiegając ponownemu ich naruszeniu. Nie bez znaczenia jest też jej walor wychowawczy, w tym wymiar ogólny, odstrasżający dla innych przedsiębiorców działających w branży przed podobnym naruszaniem słuszych interesów konsumentów. Wobec powyższego orzeczono jak w pkt II sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Warszawie: **NBP O/O Warszawa**
51101010100078782231000000.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 Kpc – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie.

Otrzymuje:
EMARKET Sp. z o.o.
Ul. Jagiellońska 78
03-301 Warszawa